

Aanpak woonoverlast gemeente Dalfsen

Samenvatting

Woonoverlast is een toenemend probleem in onze samenleving. Op 1 juli 2017 is de Wet aanpak woonoverlast in werking getreden, artikel 151d Gemeentewet. Hiermee kan de burgemeester bij ernstige en herhaaldelijke hinder door gedragingen in of vanuit een woning of in de onmiddellijke nabijheid daarvan de overlastgever van zowel een huur- als koopwoning een specifieke gedragsaanwijzing geven. De bevoegdheid krijgt de burgemeester niet rechtstreeks van de wetgever. De gemeenteraad kan bij verordening, zoals APV, de bevoegdheid opnemen. De Wet aanpak woonoverlast kan worden beschouwd als een uiterst redmiddel. Pas wanneer minder ingrijpende middelen niet hebben gewerkt, kan de aanwijzing worden opgelegd. Dit kan gezien worden als de laatste trede van een escalatieladder. De escalatieladder heeft geen vast te doorlopen treden; er dient maatwerk te worden toegepast. Echter het uitgangspunt hierbij is dat er in een zo vroeg mogelijk stadium wordt ingegrepen. Dit om te voorkomen dat kleine burenoverlast escaleert tot complexe woonoverlast. Buurtbemiddeling is de eerste stap op de escalatieladder.

De insteek van buurtbemiddeling is om burenen die in een conflict zitten en er zelf niet uitkomen op een constructieve manier met elkaar in gesprek te brengen, onder leiding van een vrijwillige en deskundige bemiddelaar. De gemeente Dalfsen kent nog geen buurtbemiddeling.

In de gemeente Dalfsen is op jaarlijkse basis sprake van circa 40-50 gevallen van woonoverlast. Deze worden nu aangepakt door de gemeente, eventueel de woningcorporatie en netwerkpartners zoals de politie en de GGD. Het college van B&W stelt voor de Wet aanpak woonoverlast te implementeren in de gemeente Dalfsen, omdat ook in de gemeente Dalfsen sprake is van woonoverlast, en het college geen middel onbenut wil laten om deze overlast op te lossen. Het introduceren van de Wet aanpak woonoverlast kan echter niet zonder een goede basis in de escalatieladder. Er is behoefte aan buurtbemiddeling. De verwachting is dat jaarlijks circa 25-30 gevallen van woonoverlast geschikt zullen zijn voor buurtbemiddeling. In deze notitie wordt voorgesteld buurtbemiddeling in de gemeente Dalfsen te introduceren als opmaat naar de implementatie van de Wet aanpak woonoverlast. Op deze manier heeft de gemeente Dalfsen een volledig ingerichte 'toolkit' als het gaat om woonoverlast.

Onderzocht zal worden op welke wijze buurtbemiddeling in Dalfsen kan worden ingevoerd en welke kosten hieraan verbonden zijn. Het is bijvoorbeeld mogelijk om zelfstandig buurtbemiddeling op te zetten, of door aansluiting te zoeken bij buurgemeenten die al buurtbemiddeling hebben, of juist door samen met buurgemeenten die nog geen buurtbemiddeling hebben, samen buurtbemiddeling op te zetten. De kosten zijn afhankelijk van de wijze waarop buurtbemiddeling wordt ingevoerd. Op dit moment kunnen er nog geen uitspraken worden gedaan over de te verwachten kosten. Los van opstartkosten zal sprake zijn van terugkerende jaarlijkse kosten. Daarnaast betekent het invoeren van buurtbemiddeling dat bij andere partijen kosten worden vermeden: er gaat nu veel tijd zitten in dossiers die keer op keer terugkeren zonder bevredigende afloop. Zowel de gemeente als partners zoals de politie stoppen er veel tijd in. Het is lastig deze uren te kwantificeren, maar het kan gaan om een aanzienlijke inzet in uren, zonder resultaat. Het college komt voor de financiering van buurtbemiddeling in een later stadium terug bij u.

Nadat buurtbemiddeling is opgezet in de gemeente Dalfsen, zal ook de Wet aanpak woonoverlast geïmplementeerd worden. Dit zal gebeuren door de modelbepaling van de VNG op te nemen in de APV. Dit is een bevoegdheid van de gemeenteraad. Daarnaast zullen er beleidsregels opgesteld en vastgesteld worden door de burgemeester waarbij gebruik wordt gemaakt van ervaringen die bij andere gemeenten al zijn opgedaan met deze wet.

1. Woonoverlast is een toenemend probleem in onze samenleving

Van burenp Problemen tot woonoverlast

Chique wijken, dorpswijken, probleemwijken.... Overlast van burens komt overal voor en kan iedereen overkomen. Drie op de tien Nederlanders zegt dat overlast door buurtbewoners wel eens voorkomt in hun buurt. Zo'n 5% van de Nederlanders ervaart vaak overlast van zijn burens. Meestal komen ze er samen in een goed gesprek uit of vragen ze buurtbemiddelaars om hulp. Soms is de overlast zo hardnekkig dat zwaardere ingrepen nodig zijn. Aanhoudende overlast kan het woongenot en het gevoel van veiligheid van bewoners ernstig aantasten.

Toenemende diversiteit in de samenleving leidt tot steeds meer diverse manieren van samenleven. Deze verschillen kunnen leiden tot het ervaren van overlast. Gegeven de verschillen in leefwijzen in onze samenleving is enige last of hinder van burens of omgeving nooit helemaal uit te sluiten.

Steeds meer kwetsbare personen moeten gehuisvest worden door de woningcorporatie omdat verblijfsindicaties (opname in instellingen) minder worden afgegeven. De bevolking vergriest en ouderen moeten langer zelfstandig wonen. Dit kan leiden tot woonproblemen; bijvoorbeeld vervuiling van de woning, overlast door dementie en vereenzaming. De veranderende rol van de zorg- en hulpverlening is ook van belang. Het is niet meer vanzelfsprekend dat er professionele zorg en hulpverlening ingezet kan worden. Bij veel ernstige overlastmeldingen spelen bovendien psychische problemen een rol. Verder zien we de laatste jaren dat de problemen van mensen toenemen en de casussen complexer worden. Zo krijgen we te maken met "gedrag problematische gezinnen" en buurtruzies. Kenmerkend zijn hierbij de multiproblematiek, waarin meerdere factoren, zoals psychische problemen, handicaps, culturele achtergronden etc., belemmerend werken voor de communicatie tussen partijen. Uiteraard kan het niet de bedoeling zijn dat dit resulteert in voortdurende of regelmatig terugkerende overlast.

De basis van woonoverlast¹ is burenoverlast. Burenoverlast kan nog opgelost worden met het zelf oplossend vermogen van inwoners. Het mooiste is als burens met elkaar in gesprek gaan bij overlast. We zien dat burens en buurtgenoten het steeds moeilijker vinden om met elkaar in gesprek te gaan. In plaats daarvan schakelen ze steeds vaker de politie, woningstichting en/of gemeente in. Er is hulp nodig om een goed gesprek te voeren en om tot een bevredigende oplossing te komen voor de problematiek.

---

¹ Het CCV (Het Centrum voor Criminaliteitspreventie en Veiligheid) "Woonoverlast is hinder die in, vanuit en rondom een woning kan worden veroorzaakt. De overlastgever en/of degenen voor wie hij verantwoordelijk is, vertonen overlastgevend gedrag en of laten juist na bepaald gedrag te vertonen waardoor een onplezierige ervaring bij omwonenden wordt veroorzaakt. Denk daarbij aan: geluidsoverlast, fysieke verloedering, vervuiling, intimiderend gedrag, brandgevaar en drugsoverlast."

2. De Wet aanpak woonoverlast

Op 1 juli 2017 is artikel 151d aan de Gemeentewet toegevoegd. Dit wetsartikel wordt ook wel Wet aanpak woonoverlast genoemd. Het bepaalt dat de gemeenteraad bij verordening kan bepalen dat degene die een woning of een bij die woning behorend erf gebruikt of tegen betaling in gebruik geeft aan een persoon die niet als ingezetene met een adres in de gemeentelijke basisadministratie personen is ingeschreven, er zorg voor draagt dat door gedragingen in of vanuit die woning of dat erf of in de onmiddellijke nabijheid van die woning geen ernstige en herhaaldelijke hinder² voor omwonenden wordt veroorzaakt. Wanneer er niet aan deze zorgplicht wordt voldaan, kan de burgemeester een gedragsaanwijzing opleggen.

De Wet aanpak woonoverlast voegt een nieuw instrument toe aan het maatregelenpakket van de burgemeester in verband met de handhaving van de openbare orde. Overlast bestaat vaak uit relatief kleine vergripen. Een hond die bijvoorbeeld aan één stuk door, vaak elke nacht blaft, burens die vaak luidruchtige gasten over de vloer hebben etc. Deze vormen van ernstige hinder zijn niet voldoende om op grond van bestaande bevoegdheden een uithuisplaatsing of woningsluiting te rechtvaardigen. Een bestuurlijke waarschuwing is een (te) licht instrument en heeft vaak niet het gewenste effect. De Wet aanpak woonoverlast vult de leemte op tussen een waarschuwing en een tijdelijke woningsluiting. De bevoegdheid om van art. 151d Gemeentewet gebruik te maken krijgt de burgemeester niet rechtstreeks van de wetgever. Het artikel bepaalt dat de gemeenteraad bij verordening de bevoegdheid kan opnemen, zoals in de Algemene Plaatselijke Verordening (hierna APV).

Met de Wet aanpak woonoverlast kan een overlastgever een gericht gebod of verbod opgelegd worden. Dit gebod of verbod krijgt de vorm van een last onder bestuursdwang of een last onder dwangsom. De wetgever heeft primair beoogd dat die last wordt geformuleerd als een "specifieke gedragsaanwijzing", waarin staat dat de overlastgevende bewoner bepaalde handelingen moet doen of nalaten (bijv. na een bepaalde tijd geen bezoekers meer mag ontvangen). Hierdoor kan de kern van de overlastproblematiek aangepakt worden. Het moet in het vermogen van de overlastgever liggen om aan de eventueel opgelegde last te kunnen voldoen. Op grond van artikel 151d Gemeentewet kan onder omstandigheden ook een woningsluiting worden gelast. De bevoegdheid berust uitsluitend bij de burgemeester en kan niet worden gemandateerd.

De Wet aanpak woonoverlast kan worden beschouwd als een uiterst redmiddel en is een ultimum remedium. Er mag niet te lichtvaardig met deze bevoegdheid worden omgesprongen. De ernstige en herhaaldelijke hinder moet redelijkerwijs niet op een andere geschikte wijze kunnen worden tegengegaan. Elke ketenpartner³ heeft zijn eigen rol met instrumenten en bevoegdheden. Dit wordt ook wel de escalatieladder genoemd. De escalatieladder heeft geen vaste te doorlopen treden; er dient maatwerk te worden toegepast. Echter het uitgangspunt hierbij is dat er in een zo vroeg mogelijk stadium wordt ingegrepen. Dit om te voorkomen dat kleine burenoverlast escaleert tot complexe woonoverlast. Buurtbemiddeling is de eerste stap op de escalatieladder. Stappen die hierna kunnen volgen zijn bijvoorbeeld: gesprek met de wijkagent, mediation, de stap naar de (Overijsselse overleg)rechter⁴, en uiteindelijk kan een aanwijzing op grond van de Wet aanpak woonoverlast worden overwogen.

---

² Artikel 5:37 van het Burgerlijk Wetboek bepaalt dat de eigenaar van een erf niet in een mate of op een wijze die onrechtmatig is, aan eigenaars van andere erven hinder toebrengen zoals door het verspreiden van rumoer, trillingen, stank, rook of gassen, door het onthouden van licht of lucht of door het ontnemen van steun. De wetgever heeft blijkens de memorie van toelichting een koppeling gemaakt met art. 5:37 BW. Bij de "ernstige en herhaaldelijke hinder" die de wetgever beoogt aan te pakken met artikel 151d Gemeentewet gaat het dan ook in ieder geval om (onrechtmatige) rumoer, trillingen, stank, rook of gassen, onthouding van licht of lucht of ontneming van steun.

³ Ketenpartner: te denken valt aan de politie, Saam welzijn, interne afdelingen van de gemeente, woningcorporaties, GGD etc.

⁴ Sinds 1 juli 2019 is het voor burgers mogelijk om- in het kader van een pilot - een civiel geschil aan de Overijsselse Overlegrechter voor te leggen. De Overijsselse Overlegrechter behandelt bijvoorbeeld geschillen die gaan over burenruzies en zaken die gaan over huur. Er hoeven geen schriftelijke juridische stukken te worden opgesteld. Het enkel invullen van een aanmeldformulier met een korte omschrijving van het geschil/de ruzie is voldoende. De rechter onderzoekt samen met partijen in overleg of ze er onderling uit kunnen komen. Lukt dat niet? Dan hakt de rechter alsnog de knoop door. Deze speciale zittingen worden op een korte termijn gepland, gestreefd wordt naar een termijn van maximaal 4 weken. Het griffierecht voor particulieren is €40,50 per partij. Zo wordt de drempel om naar de rechter te stappen een stuk lager.

Een voorbeeld casus

Blaffende honden en intimiderende eigenaren

Een ouder stel heeft last van de blaffende honden van de burens. De honden blaffen continu; vaak de hele nacht door. De hondeneigenaren gedragen zich agressief en intimiderend en zijn niet bereid tot overleg. Het oudere stel kan 's nachts nauwelijks slapen. Overdag zijn ze gespannen en bang. Ze proberen van alles: het gesprek aangaan en ze schakelen de politie en de gemeente in. De politie komt wel langs, maar vindt geen reden voor strafrechtelijk ingrijpen. De gemeente stelt buurtbemiddeling of mediation voor, maar ook die instrumenten bieden geen soelaas. Alle betrokkenen wonen in koopwoningen, dus er is ook geen woningcorporatie die actie kan ondernemen. De burgemeester heeft de bevoegdheid om een woning te sluiten, maar daarvoor is de hinder niet ernstig genoeg. Uiteindelijk zegt de burgemeester dat hij niets meer kan doen als de overlastgevende burens niet meewerken. Het oudere stel moet maar leren leven met de situatie.

Nieuwe wet biedt perspectief

Juist voor deze situaties, waar er heel veel van zijn, moet de Wet aanpak woonoverlast een oplossing bieden. Met de nieuwe wet kan dit oudere echtpaar, de slachtoffers, wel worden geholpen. Het gaat als volgt in zijn werk. Het slachtoffer belt de politie of neemt contact op met de gemeente. Eerst zal er op alle andere mogelijke manieren worden geprobeerd de overlast tegen te gaan. Denk aan een waarschuwing, een goed gesprek, buurtbemiddeling of mediation. Pas als dit allemaal niet lukt, zal of kan de burgemeester de bevoegdheid uit deze wet gebruiken. Hij kan met de wet in de hand de overlastgevers een gedragsaanwijzing geven en hen gebieden hun honden binnen te houden of 's avonds geen geluidsoverlast meer te veroorzaken. En ja, de overlastgevers moeten meewerken. De gedragsaanwijzing is een officieel besluit in de zin van de algemene wet bestuursrecht. De overlastgever kan hiertegen dus wel bezwaar maken en naar de rechter stappen als hij het er niet mee eens is.

Gevolgen negeren gedragsaanwijzing

Werkt de overlastgever niet mee, dan kan de dwangsom verbeurd worden verklaard en moet de overlastgever betalen. Als dat ook niet werkt, kan de burgemeester met behulp van bestuursdwang ingrijpen, bijvoorbeeld door de honden via de politie weg te laten halen of door er op een andere manier voor te zorgen dat de overlast stopt. Eventuele kosten die de gemeente maakt kunnen worden verhaald op de overlastgever.

3. Huidige aanpak woonoverlast gemeente Dalfsen

Op dit moment is er geen eenduidige aanpak van woonoverlast. Woningcorporaties, politie en gemeente hebben regelmatig te maken met conflicten tussen burens in de dagelijkse levenssfeer. Alle drie hebben ze te maken met slechts een gedeelte van een conflict. Zo houdt de corporatie zich aan het huurrecht, beoordeelt de politie of het een strafrechtelijke situatie betreft en de gemeente beoordeelt of de wetgeving wordt toegepast. De overlastmeldingen zijn meestal situaties die te licht zijn voor formeel optreden door politie/justitie en te licht voor ambtelijke behandeling.

Na melding door inwoners over burenoverlast, waar in beginsel geen taak ligt voor de gemeente, wordt op dit moment aangegeven dat het een zaak tussen burens onderling is. Er wordt vaak verwezen naar de politie of eventueel naar team VIA van de GGD. Als burens er samen niet uitkomen kunnen ze een civielrechtelijke procedure starten bij de rechtbank vanwege bijvoorbeeld onrechtmatige hinder (artikel 5:37 BW). Dit is vanuit inwoners gezien niet een voor hun gewenste oplossing. Ze accepteren deze reactie niet zomaar en blijven het proberen of proberen het bij een andere ketenpartner (veelal de politie). De gang naar de rechtbank wordt door inwoners gezien als een dure tijdrovende oplossing. Het gevolg is dat de irritatie blijft etteren en leidt tot escalatie. De gemeente en haar ketenpartners zijn veel tijd kwijt aan dergelijke meldingen. In de gemeente Dalfsen zijn meerdere dossiers die keer op keer terugkeren zonder bevredigende afloop, waar zowel de gemeente als ketenpartners zeer veel tijd in stoppen. Het is lastig de uren te kwantificeren, maar het kan gaan om aanzienlijke inzet, zonder resultaat.

Als casussen escaleren worden er speciale overleggen gehouden. Met de verschillende ketenpartners wordt gekeken wie wat aan instrumenten heeft om de woonoverlast aan te pakken. Echter wordt er een instrument gemist, de Wet aanpak woonoverlast. Er kunnen nu alleen gesprekken worden gevoerd waarin wordt verzocht om iets te doen of na te laten. Er is echter geen stok achter de deur om de maatregelen af te dwingen. Woonoverlast casussen blijven daarom sudderen en de overlast wordt niet beëindigd.

Onderzoek naar de implementatie van de Wet aanpak woonoverlast

In de eerste helft van 2018 heeft een stagiaire Integrale Veiligheid in opdracht van de gemeente Dalfsen onderzoek gedaan naar de betekenis van de Wet aanpak woonoverlast voor de gemeente Dalfsen. Er is gekeken of de gemeente er wel of geen baat bij heeft om de nieuwe bevoegdheden uit de Wet aanpak woonoverlast op te nemen in de APV. Er is gekeken wat de gemeente Dalfsen aan de aanpak tegen woonoverlast doet. Daarnaast zijn er een aantal aanbevelingen gedaan. Hieronder zullen kort de opvallendste punten worden gedeeld. Voor een volledig beeld wordt verwezen naar het onderzoek in de bijlage.

Er komen verschillende soorten van woonoverlast voor in de gemeente Dalfsen. De meeste soorten die voorkomen zijn burenruzie en geluidsoverlast. Ook kwam naar voren dat overlast door buurtbewoners de enige overlastvorm is die door meer mensen wordt gesignaleerd en dat deze ook meer persoonlijke overlast is gaan veroorzaken.

De gemeente Dalfsen kent geen eenduidige aanpak tegen woonoverlast. De huidige aanpak wordt niet effectief bevonden. Zo is in sommige gevallen de samenwerking niet optimaal, of wordt er gezocht naar wie wanneer verantwoordelijk is om de woonoverlast aan te pakken. Inwoners gaan shoppen als ze bij een bepaalde actor/ketenpartner (bijvoorbeeld gemeente, politie, woningcorporatie, Saam welzijn) hun zin niet krijgen. Ze kloppen dan bij een andere instantie aan met het verzoek hun problemen op te lossen. Alle geïnterviewde actoren waren van mening dat het opnemen van de Wet aanpak woonoverlast goed is voor de gemeente Dalfsen. Wel wordt het gezien als een onderdeel van een groter plan van aanpak. Er is behoefte aan een eenduidig en structureel Plan van Aanpak welke wordt opgezet met interne afdelingen en externe partners zoals politie, SAAM Welzijn en woningcorporaties. Buurtbemiddeling werd genoemd als onderdeel van de aanpak.

5. Voorstel toekomstige aanpak woonoverlast in de gemeente Dalfsen

In de gemeente Dalfsen is behoefte aan de Wet aanpak woonoverlast. Echter kan dit niet zonder dat er eerst een goede basis in de escalatieladder is gelegd. Bij de gemeente Dalfsen ontbreekt het aan de eerste stap op de escalatieladder. De gemeente heeft hierover overleg gepleegd met politie en ambtelijk met één van de woningcorporaties. Partijen zien de meerwaarde in van het instrument buurtbemiddeling. Het voorstel is dan ook om in de gemeente Dalfsen te gaan werken met buurtbemiddeling.

5.1 Buurtbemiddeling

Buurtbemiddeling is de eerste stap op de escalatieladder

De meeste mensen zijn goede burens van elkaar. Ze gaan prettig met elkaar om, maken een praatje en komen misschien bij elkaar over de vloer. Maar het tegenovergestelde kan natuurlijk ook: een burenruzie die onschuldig begint en uit de hand loopt, of een kleine ergernis die steeds hoger oploopt. Deze situaties kunnen het veiligheidsgevoel van mensen aantasten. Buurtbemiddeling is een laagdrempelige manier om dit soort problemen vroegtijdig aan te pakken, met een grote kans op succes. Een snelle vroegtijdige aanpak voorkomt escalatie. De kracht van buurtbemiddeling ligt in de inzet van de bemiddelaars. De bemiddelaars zullen een intensieve training moeten volgen en zetten zich vrijwillig in voor een veilige en prettige woonomgeving. Er is sprake van 'horizontale' (gelijkwaardige) communicatie waarbij zo weinig mogelijk sprake is van machtsverhouding. Bij burenruzies hebben en nemen zij de tijd om echt te luisteren naar de problemen van beide burens om te zoeken naar de achterliggende motieven en behoeften bij beide partijen. Met hun manier van werken en de interventies die ze plegen, maken buurtbemiddelaars bewoners meer zelfstandig omdat ze hun eigen conflict leren oplossen. Bemiddelaars helpen mensen andere mogelijkheden te zien en geven een duwtje in de rug. Ze helpen ruziënde burens om weer met elkaar in gesprek te komen en oplossingen te zoeken die voor beiden aanvaardbaar zijn. De buurtbemiddelaars werken aan een basis van waaruit een gemeenschappelijk belang en begrip kan ontstaan tussen bewoners. Omdat buurtbemiddelaars vrijwillig zijn, ligt daar ook de grootste kracht. Bemiddelaars zijn oprecht geïnteresseerd in mensen. Ze krijgen veel vertrouwen. Buurtbemiddeling gebeurt voor en door bewoners.

Buurtbemiddeling heeft zichzelf in Nederland bewezen

Ruim 20 jaar is er expertise in Nederland met buurtbemiddeling en met succes. Het CCV⁵ houdt sinds 2007 de groei van buurtbemiddeling bij. Destijds konden bewoners in 77 gemeenten buurtbemiddeling inschakelen. In totaal biedt nu 82% van de gemeenten buurtbemiddeling aan. Uit cijfers van het CCV is gebleken dat buurtbemiddeling helpt bij het oplossen van 7 van de 10 burenruzies. In 2018 en begin 2019 zijn er 55 gemeenten bijgekomen met buurtbemiddeling. Opvallend is de grote stijging van het aantal meldingen van bureauoverlast bij buurtbemiddelingsorganisaties. In de afgelopen vijf jaar groeide dit met maar liefst 40% (tot 17.000 zaken in 2018). Dit toont aan dat buurtbemiddeling steeds populairder wordt.

Buurtbemiddeling neemt werk uit handen

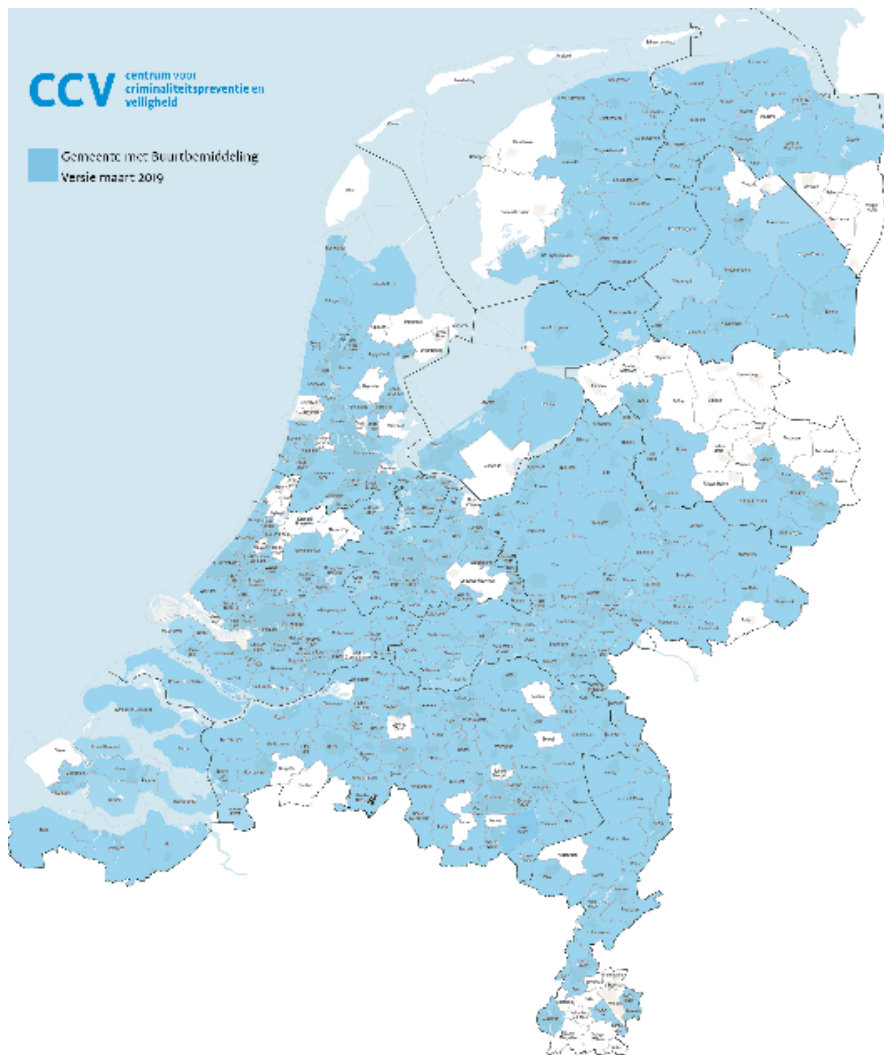
Omdat buurtbemiddeling ziet op het voorkomen van escalatie, komen minder zaken bij de woningstichting, politie en justitie terecht, maar ook bij de gemeente. Wat dat betreft neemt buurtbemiddeling relatief veel werk uit handen en is daarmee dan ook kostenbesparend.

Buurtbemiddeling verbetert de zelfredzaamheid en is een goed voorbeeld van burgerparticipatie

Het doel van buurtbemiddeling is door het versterken van de zelfredzaamheid van de inwoners, de leefbaarheid te vergroten. Getrainde buurtbemiddelaars helpen ruziënde burens om het contact te herstellen en oplossingen te bedenken voor hun conflict. Het reikt inwoners mogelijkheden aan om verantwoordelijkheid te nemen bij conflicten. Het zijn inwoners die zich als vrijwilliger inzetten om bemiddelingen uit te voeren. Daarmee is buurtbemiddeling voor én door inwoners. Samen wordt gewerkt om bij te dragen aan de leefbaarheid in Dalfsen.

---

⁵ Centrum voor Criminaliteitspreventie en Veiligheid

5.2 Meldpunt woonoverlast

Bij sommige overlastsituaties doen inwoners een beroep op verschillende partners, die dat vaak niet van elkaar weten. Dit is niet gewenst. Als er buurtbemiddeling is in de gemeente Dalfsen, kunnen inwoners direct worden doorverwezen naar buurtbemiddeling. De vrijwillige buurtbemiddelaars worden gecoördineerd door een coördinator buurtbemiddeling. Hij/zij kan telefonisch bij een melding al heel veel sturing, informatie en advies geven. De coördinator buurtbemiddeling kan dan de spin in het web zijn en de afstemming verzorgen zodat er effectief wordt gewerkt en de melding snel in behandeling wordt genomen. De coördinator kan alle meldingen op een eenduidige manier registreren en bijhouden.⁶

Nadat de coördinator buurtbemiddeling telefonisch met de melder contact heeft gehad en geoordeeld heeft dat de casus geschikt is voor buurtbemiddeling, gaan buurtbemiddelaars ter plaatse. Indien de casus met succes wordt beëindigd wordt het dossier gesloten.

5.3 Wet aanpak woonoverlast

Als buurtbemiddeling niet het gewenste resultaat heeft opgeleverd, wordt gekeken of er een taak ligt voor de gemeente of haar ketenpartners (op basis van op te stellen beleidsregels en wetgeving). Indien nodig wordt de escalatieladder verder beklommen. Ketenpartners gaan gezamenlijk kijken wie welk instrument heeft en passen dit toe. Als ultimatum remedium kan de Wet aanpak woonoverlast gebruikt worden. Dit op basis van de beleidsregels die bij de implementatie van de Wet aanpak woonoverlast worden geschreven.

⁶ Het CCV ondersteunt organisaties via internet met een beveiligd registratiesysteem.

6. Plan van aanpak invoeren buurtbemiddeling en implementatie Wet aanpak woonoverlast

Onderzocht zal worden op welke wijze buurtbemiddeling in Dalfsen kan worden ingevoerd.

Bijvoorbeeld:

- zelfstandig als gemeente Dalfsen;
- door aan te sluiten bij buurgemeenten die al buurtbemiddeling hebben,
- door samen met buurgemeenten die nog geen buurtbemiddeling hebben, samen buurtbemiddeling op te zetten.

Bij het opzetten van buurtbemiddeling zal in elk geval met ketenpartners als de woningcorporatie(s) en SAAM Welzijn worden samengewerkt. Voor de eventuele financiering zal ook met deze ketenpartners overleg plaats dienen te vinden. Uitgangspunt is om de kosten te delen met de woningcorporatie(s).

Voor de opzet van buurtbemiddeling wordt uiteraard gekeken naar gemeentes in de buurt die al buurtbemiddeling inzetten. Het gaat dan bijvoorbeeld om de gemeentes Zwolle en Raalte.

Het college komt voor de financiering van buurtbemiddeling (afhankelijk van de gekozen invoeringsvorm) terug bij uw raad (met apart voorstel, of in de begroting of bestuursrapportage). Er zal sprake zijn van opstartkosten (o.a. werving coördinator en vrijwilligers, opzetten website en communicatie) en jaarlijkse kosten (o.a. kosten coördinator, trainingen en deskundigheidsbevordering vrijwilligers, huur ruimtes), maar daarnaast zal sprake zijn van vermeden kosten die nu (ambtelijk en door netwerkpartners) gemaakt worden. Een budget voor minimaal drie jaar is gewenst. Deze periode is nodig om te beoordelen of buurtbemiddeling genoeg potentie heeft als structurele voorziening.

Nadat buurtbemiddeling is geïntroduceerd, zal ook de Wet aanpak woonoverlast geïmplementeerd worden. Dit zal gebeuren door in elk geval de modelbepalingen met betrekking tot de Wet aanpak woonoverlast van de VNG op te nemen in de APV. Dit is een bevoegdheid van de raad.

Daarnaast zullen beleidsregels worden opgesteld en vastgesteld door de burgemeester.

Bij zowel de APV als de beleidsregels zal uiteraard ook gebruik worden gemaakt van ervaringen die bij andere gemeenten al zijn opgedaan met de Wet aanpak woonoverlast.

Bijlage:

Artikel 151d Gemeentewet (nieuw artikel, Wet aanpak woonoverlast)

1. De raad kan bij verordening bepalen dat degene die een woning of een bij die woning behorend erf gebruikt of tegen betaling in gebruik geeft aan een persoon die niet als ingezetene met een adres in de gemeente in de basisregistratie personen is ingeschreven, er zorg voor draagt dat door gedragingen in of vanuit die woning of dat erf of in de onmiddellijke nabijheid van die woning of dat erf **geen ernstige en herhaaldelijke hinder voor omwonenden wordt veroorzaakt.**
2. De in artikel 125, eerste lid, bedoelde bevoegdheid tot oplegging van een last onder bestuursdwang wegens overtreding van het in het eerste lid bedoelde voorschrift wordt uitgeoefend door de burgemeester. **De burgemeester oefent de bevoegdheid uit met inachtneming van hetgeen daaromtrent door de raad in de verordening is bepaald en slechts indien de ernstige en herhaaldelijke hinder redelijkerwijs niet op een andere geschikte wijze kan worden tegengegaan.**
3. Onverminderd de laatste volzin van het tweede lid kan de last, bedoeld in de eerste volzin van dat lid, een **verbod inhouden om aanwezig te zijn in of bij de woning of op of bij het erf.** Het verbod geldt voor een periode van tien dagen. De artikelen 2, tweede lid, en vierde lid, aanhef en onder a en b, 5, 6, 8, eerste lid, aanhef en onder a en b, 9 en 13 van de Wet tijdelijk huisverbod zijn van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat de burgemeester bij ernstige vrees voor verdere overtreding de looptijd van het verbod kan verlengen tot ten hoogste vier weken.